

סדר הנחת תפילהין

אף על פי שיכולים להניח תפilioין במשך כל היום כלו ומן החמה, עד צאת הכוכבים או שקיית החמה), הרי הזמן המובהר להנחת תפילין הוא בין תפילה שחരית, כמנוג שישראל שמנוחת תפילין ומופללים בהם. (משיתת י"א שבת תשכ"ח).

ואהבת את ייְ אֱלֹהֵיךְ, בכל לברך ובכל נפשך ובכל מארך. והיו תדברים האללה, אשר אני מצוך היום, על לברך. ושננתם לברך ודברת בם, בשבחך בבריתך ובבלקך ברוך ובשכברך ובគומיה. וקשורתם לאות על רוחך, והיו לטופפת בין עיניך. וכתבתם על מזוזות ביריך ובשעריך. והיה אם שמעו תשמעו אל מצותי, אשר אני מצוה ארכם הימים, לאחבה אותה ייְ אֱלֹהֶיךְ ולעברו, בכל לבכם ובכל נפשכם. וננתנו מטר ארצכם בעתו יורה ומלךך, ואספה דגאנך ותורשך וצחרך. וננתתי עשב בשדה לבחמותך, ואכלתך ושבעתה. השמרו לכם פן יפתח לבכם, וסרפתם ועבדתם אליהם אחרים והשתתוותם להם. ותורה אף ייְ בכם ועצר את השמים ולא היה קטר והארמה לא תנתן את בוללה, ואכדרתם מתרה מעל הארץ חטבה אשר ייְ נתן לכם. ושמחתם את דברי אלה על לבכם ועל נפשכם. וקשורתם אתם לאות על ידכם והיו לטופפת בין עיניכם. ולפרתם אתם את בניכם לרבר בם, בשבחך בבריתך ובבלקך ברוך ובשכברך ובគומיה. וכתבתם על מזוזות ביריך ובשעריך. למפני ריבוי מיניכם ומי בניכם על האדמה אשר נשבע ייְ לאבותיכם לחתת להם, כיימי השמים על הארץ. ויאמר ייְ אל משה לאمرا. רבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על פנפי בגדיהם לזרותם, וננתנו על ציצית החננה, פתול חכלת. והיה לכם לציצית, וראיתם אותו, זכרתם את כל מצותי ייְ, ועשיתם אותם ולא תתרו אתרי לבכם ואתרי עיניכם אשר אתם זים ארכיהם. למפני תפורי ועשיותם את כל מצותי, והייתם קדושים לאלהיכם. אני ייְ אלהיכם, אשר הוציאתי אתכם, מארץ מצרים להיות لكم לאלהים, אני ייְ אלהיכם (אני ייְ אלהיכם) אמת.

נכון לומר קודם התפילה:

תְּרִינוּ מִקְבֵּל עַל מִצּוֹת עֲשָׂה שֶׁל אֶהָבָת לְרֻעָד פְּמַזֵּךְ
מצווה להתפלל בתפilioין את כל תפילה שחരית כולל שיעור תהילים כפי שמתחלק לימי החודש.

יְהִי רָצֵן מִלְגָנִיה, ייְ אֱלֹהֶינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁבְנָה בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ בְּמִרְחָה בְּמִינִינוּ, וְתִּמְןֵן חָלְקָנוּ בְּתֹרְתָּךְ.
אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשָׁמֵךְ יְשָׁבֵו יְשָׁרִים אֶת בְּנֵיךְ.

טוב להרגיל עצמו לומר ... נסוח והמודה וכו' ועל ידי זה יוכור את ה'גניז' עליו:
מוֹדָה אֲנִי לְגָנִיה, מֶלֶךְ חֵי וְקִנְסָם שְׁהַחֲרוֹת בֵּי נְשָׁמָתִי בְּחִמְלָה. רְבָה אַמְגָנָה.

מצוה לומר את כל ברכות השחר

ברכת התורה

צורך ליוור בה mAד ואסור לדבר ולהוציא דברי תורה מפני עד שיברך. בברוך אתה ייְ אֱלֹהֶינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על דברי תורה:

וח'ערב נא ייְ אֱלֹהֶינוּ אֲתִידְבֵּי תֹּרְתָּךְ בְּפִנֵּינוּ, וּבְכָל־עַמּוֹקָה בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִיחָה אַנְחָנוּ וְצָאצָאי, כָּל־עַמּוֹקָה בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּלֹנוּ יְדֵעָה שָׁמֵךְ וְלֹמְדֵי תֹּרְתָּךְ לְשָׁמָתָה. בָּרוּךְ אֲתָּה ייְ, הַמֶּלֶךְ תֹּרְהָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אֲתָּה ייְ אֱלֹהֶינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אשר בחר בנו מפל העמים ונתן לנו את תורה. בָּרוּךְ אֲתָּה ייְ, נתן ה'תורה:

ויברב יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בני לאמר בה תברכו את-بني ישראל אמור להם: יברך יהוה וישמך: יאר יהוה | פניו אליך ויחנך: ישא יהוה | פניו אליך וישם לך שלום: ושםו אה-שם עלי-بني ישראל ואני אבריכם:

ברכות הנחת תפilioין

הברכה הראשונה, באמירתה מכוננים הן על התפilioין של יד והן על התפilioין של ראש (נאמר לפני הידוק הרצועה על שירד הקיבורות של היד השמאלית אישר, הכותב ביד שמאל מניה את התפilioין על יד מין) באופן שהתפilioין נוטות לעבר הגנה.

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֶינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אשר קדשנו במצותיו וצונו להניח תפilioין:

הברכה השנייה נאמרה רק אם דיבר בין הנחת תפilioין של-ידי לשידראש לפני הידוק הרצועה על הראש

ברוך אתה ייְ אֱלֹהֶינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפilioין:

קריאת שם

שְׁמָעֵ יִשְׂרָאֵל, ייְ אֱלֹהֶינוּ, ייְ אֶחָד:
בָּרוּךְ שֵׁם בָּבּוֹד מִלְכָוֹתָ לְעוֹלָם וְעַד:

כדי שלכל יה, בן או בת - גם בני קפנין - וגם המבוגרים והזה סידור (תפילה) פרט משלה - לומר תפילה לחשם, וחוקש - המשחה חמוש תורה (או ספר אחר של תורה ממשל ללימוד בו כל יום תורה, וכן להבריל קופת-צדקה משלה - שלתוכה נותן צדקה (לבר משבת ויום טוב), מכפפו הפרט (שניתן לו מהרו או שקיבל כפרם ... שבת יובל היה לknות ח'י נפשו, ולהשתמש בו לצרכיו האישיים, ושיכתו על זה "להשם הארץ ומולאה" (או בראשית הבאת "לה") בצויר שמות - וברבים אלו יהיו ברשותו ואחריו וויהם בחדרו, במקומות בולטים - את הקופה יש לקבוע בחדר על ידי מסמר וכורינה, ועל ידי החרד בולו יתקוף לחדר ובית של צדקה).